

ZVLÁŠTNOSTI VE SKLOŇOVÁNÍ A RODU SUBSTANTIV 2. DEKLINACE

- **Vlastní jména** zakončená v nominativu singuláru na **-ius** a substantiva **filius** a **genius** mají ve **vokativu** singuláru koncovku **-ī** (namísto pravidelné koncovky **-ie**), např. *Vergilī!*, *Horātī!*, *filī!*. Tutéž koncovku vokativu má rovněž přivlastňovací zájmeno **meus** „můj“: **mī!**
- Substantivum *deus* „bůh“ má ve **vokativu singuláru** v klasické latině tvar **deus**. V **plurálu** může mít tyto tvary:

nom.	<i>deī, dī, diī</i>
gen.	<i>deōrum, deum</i>
dat.	<i>deīs, dīs, diīs</i>
ak.	<i>deōs</i>
vok.	<i>deī, dī, diī</i>
abl.	<i>deīs, dīs, diīs</i>

Často se objevují tvary *dī* a *dīs*.

- V některých případech se místo pravidelné koncovky genitivu plurálu **-ōrum** užívá původní koncovka **-um**, a to zejména u názvů měrných jednotek, platidel (např. *sestertium*), názvů národů (např. *Danaum* = Řeků) a u složenin substantiva *vir* (např. *decemvirum*).
- Jména **stromů**, **zemí**, **ostrovů** a **měst** jsou **ženského rodu** (přestože mohou mít koncovky maskulin); do **2. deklinace** patří např.:

pōpulus, ī, f. „topol“ *Aegyptus, ī, f.* „Egypt“
laurus, ī, f. „vavřín“ *Rhodus, ī, f.* „Rhodos“
- Existují tři neutra, která jsou v nominativu singuláru zakončena na **-us**: *vulgus, -ī* „lid“; *pelagus, ī* „moře“; *virus, ī* „jed“. Plurál tato substantiva nemají.

SKLOŇOVÁNÍ ADJEKTIV 1. A 2. DEKLINACE A PŘIVLASTŇOVACÍCH ZÁJMEN

Podle vzorů 1. a 2. deklinace se skloňují rovněž **adjektiva** a **přivlastňovací zájmena**, zakončená v nominativu singuláru na:

- **-us, -a, -um**, např. *bonus, bona, bonum* „dobrý, á, é“ (podle vzorů *servus, femina, verbum*)
- **-er, -era, -erum**, např. *miser, misera, miserum* „ubohý, á, é“ (podle vzorů *puer, femina, verbum*)
- **-er, -ra, -rum**, např. *pulcher, pulchra, pulchrum* „krásný, á, é“ (podle vzorů *ager, femina, verbum*).

Těmto adjektivům říkáme adjektiva trojvýchodná, neboť mají tři různé koncovky pro tři rody.

Vzor pro maskulina zakončená na **-er** poznáme podle tvarů feminina a neutra.

- Má-li **femininum** a **neutrum** zachováno v kmeni **-e-** (*misera, miserum*), skloňuje se **maskulinum** podle vzoru *puer, puert*.
- Nemá-li **femininum** a **neutrum** zachováno v kmeni **-e-** (*pulchra, pulchrum*), skloňuje se **maskulinum** podle vzoru *ager, agrī*.

Samostatný plurál neuter

Neutra adjektiv a přivlastňovacích zájmen stojí v plurálu někdy **samostatně** (nevztahují se k žádnému jménu), např. *bona, mala*. Do češtiny lze tyto tvary přeložit **pomocí substantiva**

„věci“, např. *bona* „dobré věci“, *mala* „špatné věci“. V konkrétním kontextu mohou nabývat **různého významu**, *mea* může např. znamenat „moje věci“, „moje záležitosti“, ale i „můj majetek“ atd.

Zatím budeme samostatný plurál neuter užívat pouze v nominativu a akuzativu, protože v tzv. nepřímých pádech (genitiv, dativ, ablativ) se připojuje substantivum *rēs* „věc“, které se skloňuje podle 5. deklinace (viz 8. lekce).

Samostatně stojící plurál maskulina se překládá pomocí substantiva „lidé“, není-li z kontextu zřejmé, že se vztahuje k některému jménu. Výrazy *boni*, *mali*, *mei* se tedy používá ve významu „dobří lidé“, „špatní lidé“, „moji lidé“, „moji blízcí“ atd.

OBEČNÁ PRAVIDLA SKLOŇOVÁNÍ

Při skloňování substantiv, adjektiv i některých zájmen obecně platí:

1. **Dativ plurálu** všech rodů se **shoduje s ablativem plurálu**.
2. **Nominativ, akuzativ a vokativ** obou čísel u **neuter** mají **vždy shodné koncovky**; v **plurálu** jsou **neutra** v **nominativu**, akuzativu a vokativu vždy zakončena na **-a** (s výjimkou některých zájmen stř. rodu).
3. Nominativ a vokativ singuláru je zpravidla shodný; výjimku tvoří substantiva a adjektiva 2. deklinace zakončená na **-us** (podle vzoru *servus*) s koncovkou vokativu **-e**.

SHODA SUBSTANTIV S ADJEKTIVY

Adjektiva a zájmena ve funkci shodného přívlastku nebo jmenného přísudku se shodují se svým jménem v rodě, čísle a pádě stejně jako v češtině. Přiřazení k substantivu se děje na základě rodu, nikoliv na základě koncovky. Substantivum rodu mužského má bez ohledu na svoje zakončení (*poëta, servus, puer, liber, vir...*) tvar adjektiva pro maskulinum (*bonus, miser, pulcher, ...*). Totéž platí pro feminina i neutra.

jméno	adjektivum
maskulinum <i>poëta, servus, puer, vir, liber, ...</i>	maskulinum <i>bonus, meus, pulcher, miser, ...</i>
femininum <i>fëmina, puella, pöpus, Aegyptus, ...</i>	femininum <i>bona, mea, pulchra, misera, ...</i>
neutrum <i>verbum, exemplum, vulgus, ...</i>	neutrum <i>bonum, meum, pulchrum, miserum, ...</i>

Jak je patrné z tabulky, vznikají kombinace *poëta bonus, populus pulchra, servus miser, vir est bonus, Aegyptus est pulchra* atd. Tento princip platí obecně i pro další deklinace, kde je bohatství tvarů ještě větší. Stejně fungují shodné přívlastky i v češtině, nelze říct **dobrá starosta* apod.

ADJEKTIVUM MULTUS, A, UM

Adjektivum *multus, a, um* se do češtiny překládá jako „mnoho“ nebo „mnohý, á, é“. České „mnoho“ se chová jako substantivum a počítaná věc následuje v genitivu (mnoho knih, mnoho stromů atd.). Latinské *multus* se chová jako adjektivum, je ve stejném pádu, rodu a čísle jako počítaná věc (***multi pueri*** „mnoho chlapců“, ***multae puellae*** „mnoho dívek“).

Pouze u nepočítatelných substantiv (např. *aqua* „voda“, *vinum* „víno“) se užívá tvar pro neutrum (*multum*) následovaný genitivem (*aquae, vini*), tedy *multum aquae* „mnoho vody“ a *multum vini* „mnoho vína“.